
Naxçıvan Yazıçılar Birliyi

GƏNCLİK NƏĞMƏLƏRİ

(Cavan şairlərin şer toplusu)

Naxçıvan-2002

Redaktoru:
Hüseyn İBRAHİMOV

4700000000
053

© “Əcəmi” 2002.

ƏDƏBİ GƏNCLİYİN POETİK AXTARIŞLARI

Qədim tarixə malik Naxçıvan ədəbi mühiti söz sənətimizin inkişafına əvəzsiz töhfələr vermişdir. Bu ulu torpağın Heyran xanım, Qönçəbəyim, E. Sultanov, C. Məmmədquluzadə, H. Cavid, M. S. Ordubadi, Ə. Qəmkişar kimi yetirmələri Azərbaycan ədəbiyyatının yeni mövzu, ideya və obrazlarla, dəyərli əsərlərlə zənginləşməsində böyük rol oynamışlar.

Bu gün Naxçıvan ədəbi mühiti özünün yeni bir intibah dövrünü yaşayır,--desək, səhv etmərik. Ölkə Prezidenti, cənab Heydər Əliyevin Azərbaycanda yaratdığı siyasi sabitlik və iqtisadi dirçəliş sayəsində ədəbi-mədəni mühitin də canlanaraq diqqətəlayiq uğurlar qazanması Naxçıvan Muxtar Respublikasının timsalında da özünün əyani təəcəssümünü tap

*Gözümüzdən sel tökmüşük,
Sinəmizə dağ çəkmişik,
Torpağa insan əkmişik,
Qiyamətdə göyərəcək.*

(İ. Qulubəyli).

İnsanın dünyaya gəlişi, yaşaması, dünyasını dəyişməsi və nəhaət, qiyamət günü barədəki təsəvvürlərin uğurlu fəlsəfi-poetik yozumu bu misralar üçün səciyyəvidir.

Muxtar respublikada yaşayıb-yaradan gənc şairlərin şerlərində Vətən mövzusu mühüm yerlərdən birini tutur. Azərbaycanın keşməkeşli tarixi, müstəqillik yollarında qarşısına çıxan çətinliklər, xüsusən Qarabağ sınağı, Naxçıvanın dünəni və bu günü, yurdumuzun təbii gözəlliklərinin tərənnümü kimi mövzulara gənc şairlərin ciddi diqqət yetirərək bu yöndə yüksək ideya-bədii məziyyətlərə malik şerlər yazmaları,

*“Eyvazxan”dan günəş doğar üstünə
Ağrı dağın şehi düşüb püskümə,
Xas eyvandı Azərbaycan köşkünə,
Naxçıvanın dayağıdır Sədərək,
Düşmənlərin göz dağıdır Sədərək.*

(K. Nəsrin).

Gənclik dövrünün məhəbbət dolu duyğuları da yeni ədəbi nəslin poetik dünyasında özünəməxsus yer tutur. Bu mövzunun bədii təqdimində də gənc şairlərin yaradıcılıq diapazonunun genişliyi özünü göstərir.

Qəlbin həzin, kövrək məhəbbət hisslərinin poetik mənalandırılması, mənəvi aləmin, könül çirpintilərinin yüksək şeriyyətlə ifadəsi deməyə əsas verir ki, muxtar respublikada yaşayıb-yaradan ədəbi gənclik adi sözçülük ardınca qaçmır, fikrin, duyğunun özünəməxsus bədii biçimdə oxuc

Bu kimi nümunələr yeni yaradacalaq axtarırlarının bəhrəsi kimi razılıq doğurur. Bir cəhətə də toxunmağa ehtiyac var. Gənc şairlərin şerlərində mövzu əlvanlığı ilə bərabər, üslub özünəməxsusluğu, sənətkarlıq fərdiyyəti, bir sözlə, şair "mən"i müəyyənləşməkdə, sabitləşməkdədir. Yəni artıq ədəbi gəncliyin bir sıra nümayəndələrinin öz deyim tərz, fərdi üslubu təşəkkül tapmaqdadır. Zaur Vedilinin şerlərində lirik-ovqatın publisistik çalarların müşayiəti ilə təqdim, İlqar Qulubəylinin qeyri-ənənəvi təsvir və ifadə vasitələri zəminində müəyyən modernist təmayülərə meyl etməsi, Yaşar Həsənlinin fəlsəfi-publisist üsluba yönülməsi, Süsən Kərimli, Sədaqət Nemət, Səbinə Əlincəli və Kamilə Dönməzin daha çox ənənəvi bədii formalarda lirik düşüncələrin təqdiminə üstünlük vermələri, Qafar Qəribin və Kamalə Nəsrinin s

QAFAR QƏRİB

Qafar Qərib (Qənbərov Qafar Tahir oğlu) 1976-cı ildə Babək rayonunun Güznüt kəndində anadan olmuşdur.

1999-cu ildə Naxçıvan Dövlət Universitetini bitirmişdir. Ədəbi yaradıcılığa tələbəlikdən başlamışdır. "Gözlərsən məni", "Gözümə döydüyüm şəkil", "İçimizdəki qəhrəman" şer kitablarının müəllifidir. Prezident təqaüdçüsüdür.

Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin üzvüdür. Naxçıvan şəhərindəki 12 saylı məktəbdə müəllim işləyir.

ÖMÜR YOLUM

Qələm tutan əllərim
vaxt olub gül də dərib.
Bu yolun daşını da,
gülünü də sevirəm.
Bu yolda əməyimlə
çatdığım o tonqalın
Közünü də sevirəm,
külünü də sevirəm.
Ömür yolum...
Bu yolda məğlubiyyət
qələbəyə bərabər.
Nə nökrə təy oldum,
nə də bəyə bərabər.
Nə elə zirvədəyəm
baxanda göz qarala,
Nə elə alçaqdayam
qəlb sıxıla, darala
İnsanam, adi insan...
Yaşamaqsa həm çətin,
həm asan...
Ömür yolum...
Bu yolda mənim öz "yolum" oldu:
Zəifləri əzmədim,
Güclüləri vurmağa
biləyim, qolum oldu.
Daş-qaş üstə gəzmədim,
Amma çörək almağa
şükür ki, pulum oldu.
Mən rahat yatıram gecələri...
sən deyən varım yoxdur,
bir gözü açıq yatam,

Nə elə kasıbam ki,
yuxuma haram qatam.
Ömür yolum...
Hər hansı bir yol deyil,
bu yol ömür yoludur.
Ən ümitsiz anı da
arzularla doludur.
Bu yol sevincli, qəmli,
Bu yol acı-şirinli...
Bu yolun dərdi-acı,
arzuları-şirindi...
Ömür yolum...
Bu yolun sonunadək
bir canı təkbaşına
daşımağa dəyərmiş...
Həyat öz qəmiylə də
şirinmiş, bilməmişəm.
Demə fani dünyada
Yaşamağa dəyərmiş...

BU DÜNYADA

Hey axdıqca axdı yalan,
Çox doğrunu yıxdı yalan,
Sudan quru çıxdı yalan,
Bu dünyada, bu dünyada.

Soyuldular nər kişilər.
Sürüldülər ər kişilər.
Kişi oldu nakişilər,
Bu dünyada, bu dünyada.

Bu dünyanın sonu bəlli,
Tutanmazsan ikiəlli,
“Yox!” ac qaldı, yedi “Bəli”,
Bu dünyada, bu dünyada.

Pis dünyanı etdi talan,
Pislik etməz insan olan.
Yaxşılıqdır təkçə qalan
Bu dünyada, bu dünyada.

Tale məni vurdu çox sərt,
Öldürəcək məni bu dərd.
Mərd bildiyim çıxdı namərd,
Bu dünyada, bu dünyada.

El üçün axdı göz yaşım,
Həqiqətdir məhək daşım.
Nələr çəkdi dərdli başım,
Bu dünyada, bu dünyada.

Odum qalsa, közüm qalsa,
İki kəlmə sözüm qalsa.
Rahət ölləm izim qalsa,
Bu dünyada, bu dünyada.

TƏLƏSMƏ, ADAM, TƏLƏSMƏ

Bu yol hara gedir belə?!
Ayaq tutan gedir elə...
Son mənzili bilə-bilə,
Tələsmə adam, tələsmə!

Bu dünyanın özü hədə,ər,
Mini gələr, mini gedər.
Bu karvana hamı yetər,
Tələsmə adam, tələsmə!

Bir dünyanın işinə bax;
Kimisi ac, kimisi tox.
Axirətdə yerimiz yox,
Tələsmə adam, tələsmə!

Ocağında odunu çat,
Kədərinə gəl, sevinc qat!
Sən əcəlin başını qat,
Tələsmə adam, tələsmə!

Hər istəyə yetmək olmaz,
İstəyincə getmək olmaz,
Bu zamandı, ötmək olmaz,
Tələsmə adam, tələsmə!

Bu dünyanın yönü bəlli,
Hər insanın donu bəlli.
Ömrümüzün sonu bəlli,
Tələsmə adam, tələsmə!

İSTƏMİRƏM

Deyirlər ki, yaxşı adam,
ömrü boyu bəxtsiz olur.
Hamı üçün yoxşı olan,
cavan ölür, vaxtsız ölür.
Söz gəzir ki, yaxşıları,
öz yanına çəkir Allah...
Ulu Tanrım, bir söz deyim,
(amma ki, xətrin qalmasın,
işinə qarışmaq olmasın,
bu bir qanun deyil, vallah...

Yaxşı olan, vaxtsız ölür...
Taleyə bax, qanuna bax!
Bəlkə elə buna görə
yaxşılardan yaman çoxdur?!
Yarəb bu gen, boş dünyada
yaxşılara yermi yoxdur?!

Nə gizləyim, vaxt olur ki,
yaxşı olmaq istəmirəm,
vaxtsız ölmək istəmirəm...
İstəyirəm bu dünyanı
bir dişimə vurum mən də.
Hamı kimi əməyimlə
isti yuva qurum mən də.

Yaxşı olmaq istəmirəm...
Bir yarımçıq əsərim var,
gərək onu bitirəm mən.
Bir çiçəyə salamım var,
gərək onu yetirəm mən.

Yaxşı olmaq istəmirəm...
Əcəl, məndən əlini çək,
nə yaşı var mənim hələ.
Daha yaxşı əsərləri
Yazacağam bundan belə.

Yaxşı olmaq istəmirəm...
Mən ardımca bir gözəli,
gözüyaşlı qoyanmaram.
Bağışlayın, ölümümlə
ürəkləri oyanmaram.

Yaxşı olmaq istəmirəm...
İncimərəm, yaman bilin,
pis tanıyan bir az məni.
Görülməli işlərim var,
ötüşdürün bu yaz məni.

Yaxşı olmaq istəmirəm...
Yaxşı oldum, ya olmadım,
qələm əhli bəxtsiz olur.
Ürək dözmür bunca dərdə,
Şair elə vaxtsız ölür.
Eh.., bir də ki, yaman olub,
boş, mənasız yaşamaqdan
“Yaxşı olmaq” yaxşıdır,
Sevilərək, sevərək,
Elə ölmək yaxşıdır.

QORX Kİ, ÖMÜR YETMƏSİN...

Vaxt gələcək...,
yazdığım şerlərdən
Bir çələng toxuyacam...
Sənə olan eşqimi,
Sənə olan sevgimi,
Hərflərin diliylə
Hamiya oxuyacam.
Bəlkə onda saçının
birin qara, birin ağ
hörəcəksən...,
Amma, o günü mütləq,
mütləq görəcəksən.

Vaxt gələcək...,
əl boyda kitabımı
qonşuların əliylə,
qohumların biriylə...,
Bir yolla alacaqsan.
Sənə yazılan şeri,
sən pulla alacaqsan.
Qadağan olunmuş
bir kitab kimi,
Onu öz qoynunda
saxlayacaqsan.
Bir gündə yüz dəfə,
bəlkə min dəfə,
Onu qorxa-qorxa
yoxlayacaqsan.

Vaxt gələcək...
O əl boyda kitabda
sən özünü görəcəksən...
Son görüşdə dediyin
“son söz”ünü görəcəksən...
Bir yağmurlu havada
əl-ələ qaçmağını,
Arzular qanadında
göylərə uçmağını,
O dərdsiz, o kədərsiz
günləri görəcəksən...
Hər görüşdə saçına
taxdığım çiçəkləri,
gülləri görəcəksən.
Vaxt gələcək...
Həsrət dolu şerlərdə
atdığın addımların
çoxusun duyacaqsan.
O görüş yerimizdə
açan əl çiçəklərin
qoxusun duyacaqsan.
O payız axşamında
yaş odundan birtəhər
çatdığım o tonqalın
Tüstüsün duyacaqsan.
Əllərində əlimin
İstisin duyacaqsan.

Vaxt gələcək...

yazdığım hər misrada

Nəfəsimə qarışan

nəfəsin duyulacaq.

Mənə "sevirəm" deyən

o səsin duyulacaq.

Vaxt gələcək...

Yazdığım şerlərdən

Ya özüm ya da ki,

dost-tanışlar,

bir kitab quracaqdır.

Bax, onda ürəyimiz

qafiyələr səfində

bərabər vuracaqdır.

O kitab yazılacaq...

Min cürə yozulacaq...

Amma ki, bu eşqimi

yozaqçün bircə kitab

Qorx kifayət etməsin...

Sənə olan sevgimi

qələmə almaq üçün,

Qorx ki, ömür yetməsin...

ATAMA

Bağışla, ay ata, bağışla məni,
Adına bir yol da söz qoşmamışam.
Dua et çörəyin tutmasın barı,
Adınla kükrəyib heç coşmamışam.

Anamın neçə ay verdiyi o süd,
Gəzir ağız-ağız, dillərdən-dilə.
İllərlə çörəyin yediyim atam,
Niyə ucuz oldu çörəyin belə..

Min yol and içilir ana südünə,
Sənin çörəyinə and içənin yox.
Yəqin duzu yoxdur çörəyinin də,
Bu duzsuz dünyanın işinə bir bax...

Ay mənim gümanım, pənahım ata,
Sənsiz biz nəçiyik, nəyə gərəyik?
Sənin zəhmətini danmaq mı olar,
Biz sənin bağçanın meyvələriyik...

Çox

QƏLB OĞRUSU

Deyəsən qəlbimdə bir eşq cücərir,
Deyəsən gül açır sevgi budağım...
Yenidən sevmək də mümkünmüş demə,
Bax, yenə çağlayır sevgi bulağım.

Bir qız var--ağıllı, dünya gözəli--
Nədənsə görəndə ürəyim əsir.
İlk dəfə sevəndə olduğu kimi,
Onunla görüşə qəlbim tələsir.

Hardasa görmüşəm mən bu gözləri,
İndicə yadıma salaram, gözəl!
Bu baxış elə bil doğmadı mənə,
Satsan bir sevgiyə alaram, gözəl!

O şirin gülüş də çox tanış gəlir,
Bəlkə oğurluqdur, bəlkə çalmısan?!
Bu səs sənə deyil, sənədi varmı,
De görüm bu səsi hard

VƏFASIZ

Sən köçəri quşlarla
birgə getdin keçən payız...
Sən getdin, ürəyimi
aldı şaxta, aldı ayaz.
Səbr elədim...
Düşündüm ki, o getdiyin
durnalarla qayıdarsan
üzümüzə gələn bu yaz...
Gəlmədin!
Ümidlə gözlədiyim
bahar gəldi, yaz gəldi..,
Sən gəlmədin...
O gedənlər döndü geri--
durna gəldi, qaz gəldi..,
Sən gəlmədin...
Birgə getdiyin
o cüt qaranquş
Döndü eyvanıma--
bezmədi demək.
Sənsə qayıtmadın,
dönmədin gülüm..,
Məni bir quş qədər
sevmədin demək...

İFLİC EŞQİM

Bu sevgi ömrümdə əsdi havayı,
De mənə nə verdi dərddən savayı...
Girib çıxanların çoxalıb sayı,
Ürəyin elə bil bostan içidi.

Yəqin ki, gözünü oğurtlatmısan,
Əhdini, sözünü oğurlatmısan,
Sən özün-özünü oğurlatmısan,
Bağbanda günah yox, bağban nəçidi?
Xaincə aldatdın, sən atdın məni,
Sən yazdın bəxtimə dumanı, çəni.
Daha sevənmirəm, sevmirəm səni,
Çək bağla qəlbinə keçən keçidi.
Bu sevgi ömrümə vurulan balta,
Yüksəlmək istədim, o saldı alta.
Daha istəmirəm, buyurub adla..
Öldü iflic eşqim, bu gün üçüdü...

ŞİRİN YUXU

Siləcəm adını şerlərimdən,
Adını çəkəndə bir gün gülmədim.
“Xoşbəxtlik” sözü tək yaman qəlizmiş,
Adına qafiyyə tapa bilmədim.
Daha bu qəlbimdə bir artıq yüksən,
Yığış, ürəyimdən tez köçünü çək!
Əvəzsiz sevgimi istəmirəm ki,
Saralsın cavabsız mə

NECƏDİR

Sual verim sənə vətəndaş şair
O ellərin indi halı necədir?
Külü qalan ocaqları nə deyir.
Pozulubdu cah-cəlahı, necədir?

Gözünlə görmüsən haqsızlıqları.
El-obanı boğan nahaq qanları.
Qan içində çırpınanda Xocalı,
Yerdə qalan al-qanları necədir?

Ələsgərin gözəlləri hardadı?
Sazı-sözü, qəzəlləri hardadı?
Pərən düşən o elləri hardadı?
Qan ağlayan bulaqları necədir?

Əsir düşüb o yaylaqlar, o dağlar.
Əsir düşüb diş göynədən bulaqlar.
Əsir düşüb qız-gəlinlər, uşaqlar.
Kəsilməyən fəryadları necədir?

Üzeyir "Sənsiz"i atəşli hicran.
Məzarında ağ

LEYLİ TƏK

Başqa birisinə qovuşmaq üçün
Yenidən dünyaya gələm, mən gərək.
Bir özgə sevdaya alışmaq üçün
Yenidən dünyaya gələm, mən gərək.

Qəlbimdə sən adlı dünyam olmaya,
Gecələr sən adlı rəyam olmaya,
Eşqim məhəbbətim, sevdam olmaya,
Yenidən dünyaya gələm, mən gərək.

Səni özgəsinə necə dəyişim?
Unuda bilmirəm, müşgüldü işim.
Nə qədər hicranın oduna bişim?
Yenidən dünyaya gələm, mən gərək.

Ömür ötüb keçir, yaş o yaş deyil,
Könlüm hər yetənə yar, yoldaş deyil,
Sinəmdə ürəkdi, axı daş deyil,
Yenidən dünyaya gələm, mən gərək.

GƏLMİŞƏM

Şəhərin istisi, bürküsü məni,
Yaman darıxdırıb, dilə gəlmişəm.
Yada salıb buz bulağı, çəmənini,
Sərin-sərin əsən yelə gəlmişəm.

Həsrətindən yanıb külə dönmüşəm.
Hicran çəkən bir bülbülə dönmüşəm.
Sevə-sevə, bilə-bilə dönmüşəm.
Göz yaşlarım dönüb selə gəlmişəm.

Könül açır, göz oxşayır Batabat.
Hara baxsan ətir saçır Batabat.
Çəmənlərdə şəhə, suya bata-bat.
Doğma yurda, doğma elə gəlmişəm.

Hava elə safdı, elə təmizdi,
Yer də, göy də, bir ümmandı, dənizdi
Hər an, hər dəqiqə elə əzizdi,
Bülbül olub qönçə gülə gəlmişəm.

Qismət ola bir də gələm görüşə,
Səhər-səhər gül üstünə şəh düşə,
Bulaq nəğmə deyə, quşlar ötüşə,
Baxıb görəm, düz bir ilə gəlmişəm!

DƏRD ƏLİNDƏ

Ürək qaldı dərd əlində.
Taleyimin sərt əlində.
Nadanların pəncəsində.
Boğuldum, allah, boğuldum!

Elim-obam qara gündə,
Könül açmır toy düyün də,
Necə nəhs ayda, nəhs gündə,
Doğuldum, allah, doğuldum!

Torpaqlar düşmən əlində,
Azmışıq dumanda, çəndə
Neçə yurda, neçə kəndə,
Dağıldım, allah, dağıldım!

İLƏHİ

Pünhan dərdlərimiz bəyan olmadı.
Mübhəm duyğuları duyan olmadı.
Haqqa-ədalətə inam qalmadı!
Arzular, ümidlər sönrür İlahi!

Söz verib sözündən dönən çoxalıb.
Hələ alışmamış sönrən çoxalıb.
Qorxaqlar əlinə kaman-ox alıb,
Özünü şiri-nər sanır İlahi!

Doğru söz nədənsə kəsərdən düşüb.
Aslan ürəklilər təpərdən düşüb.
Köhlənlər səyridən yəhərdən düşüb
Bir çolaq yabıya minib ilahi!

SƏCDƏ QILDIM ÜZÜNƏ

Mən inandım hər kəlmənə, sözünə,
Dinlədim peyğəmbər duası kimi.
Qibləm bildim, səcdə qıldım üzünə
B

AY XALİSA

İntizarın üzür məni,
Xəzan edir göy çəmənini,
Xatırlaram hər an səni,
Dərdim sığmır sözə, saza,
Doğma kəndim, ay Xalisa!

Ömrün-günün gənc çağında,
Darandım qəm darağında,
Sənin isti qucağında,
Ömür yolum oldu qısa,
Doğma kəndim, ay Xalisa!

Ana yurdum, vaxt varıydı,
Qəlbin qəmdən kənarıydı,
Hər fəsilin baharıydı,
Sən həsrətsən indi yaza,
Doğma kəndim, ay Xalisa!

Çox zülümmüş yurd həsrəti,
O, sındırır şux qaməti,
Qadir Allah bu qisməti,
Bəxtimizdən kaş tez poza,
Doğma kəndim, ay Xalisa!

BU SEVDA

Qalanıb qəlbimdə bir eşq tonqalı,
Yaman pərişandı könlümün halı,
Allahım, qovuşdur mənə vüsali,
Külə döndərəcək bu sevda məni!

Bu oda düşəndən başım dumandı,
Elə bil cahan da özgə cahandı,
Ah çəkdim, ahımdan qayalar yandı,
Külə döndərəcək bu sevda məni!

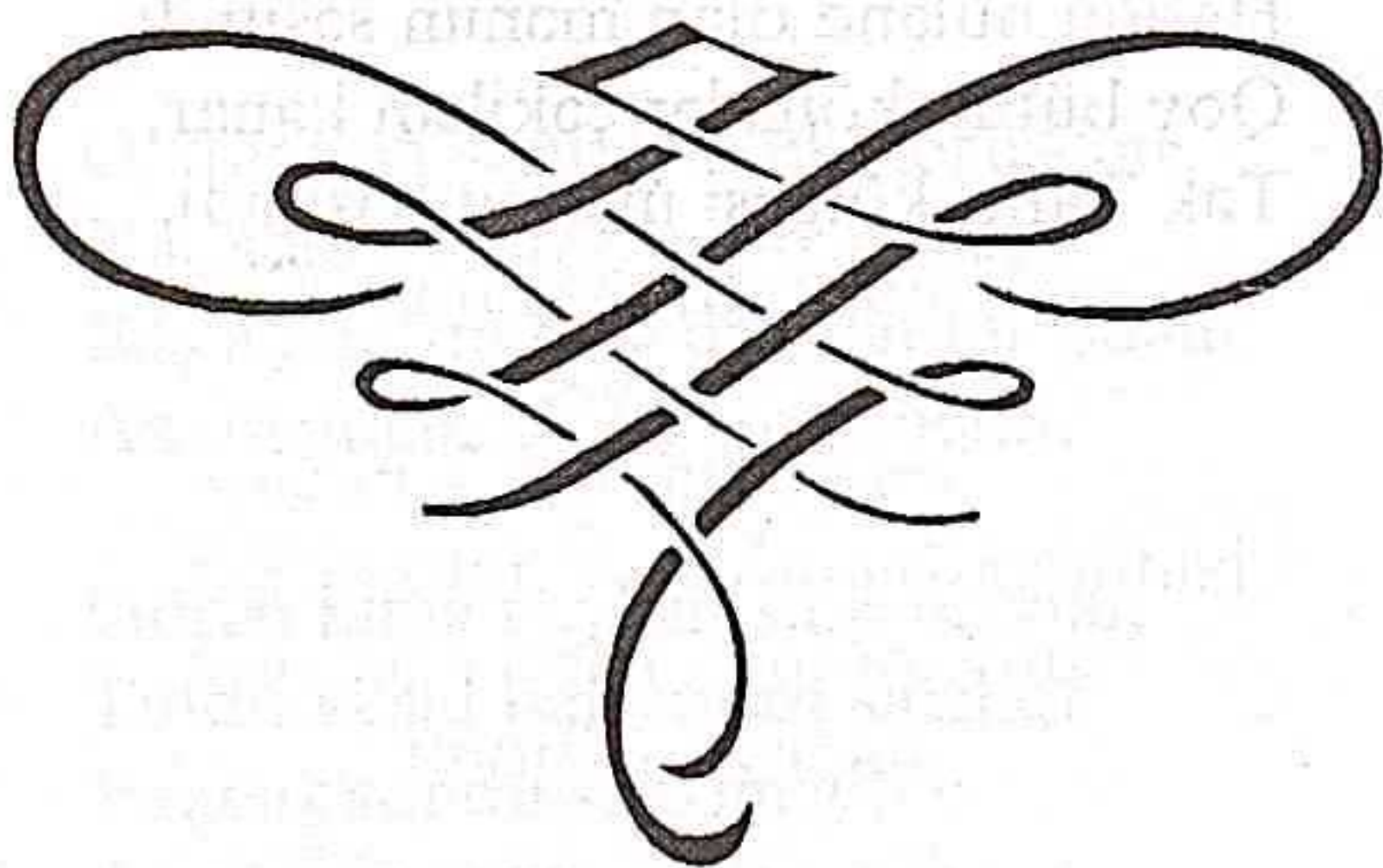
Qaranlıq gecəni gündüzə qatdım,
Mürgülü bəxtimi daha oyatdım,
Sevda ovçusuydum, arzuma çatdım,
Külə döndərəcək bu sevda məni!

Kərəm dünyasına mən qərq olmuşam,
Məhəbbət odunda hey qovrulmuşam,
Hicran güllərini kökdən yolmuşam,
Külə döndərəcək bu sevda məni!

Altına girdimsə bu ağır yükün,
Nam

KÖLGƏ

Dərin bir xəyala mən qəpr olaraq,
Tez-tez düşünürəm kölgələr haqda.
Elə kölgə var ki, fikrim, xəyalım,
Gəzir o, aləmdən hər vaxt uzaqda.
Ey insan övladı, gəl özümüzü,
Özgə kölgəsinə öyrətməyək biz.
Çalışaq həyatda ölənə qədər,
Yaşayaq həmişə gözü kölgəsiz.
Bu fani dünyada hər vaxt, hər zaman,
Haqqa bülənd olan mənim səsimdi.
Qoy bütün kölgələr çəkilsin kənar,
Tək Tanrı kölgəsi mənim bəsimdi.

DAŞA DÖNÜM

Dağılsın çiynimə,
qoy üz-gözümə
Küləyin yolduğu
ipək saçlarım.
İnadla yol gedim,
yıxıla-dura
Çırpılsın qayalar
daşlar dizimə
Nəhayət,
taqətdən düşsün qıçlarım.
Bir uca qayanın önündə durum,
saçlarım dağınıq,
əllərim göydə,
Məndənsə o yana sonsuz uçurum
Belə vəziyyətdə,
belə görkəmdə
Daş heykələ dönüm,
bir daş heykələ
Əlində yonulum
bu təbiətin.
Əlindən didərgin
bir məhəbbətin
Yolunda canımı-başımı qoym
Beləcə uyuyum,
belə uyuyum.

Aslan igidim!
Güney dağın başında
 əlimi gözümün üstünə qoyub
Gündoğandan Günbatana
 baxdım-baxdım
Nə bir dəvə gördüm,
Nə də bir at gördüm.
Boz torpağın üstündə oturub
 dizlərimi qucaqlayıb
 tək başıma hönkürdüm.
Gündoğandan Günbatana
Böyük bir eldi,
 İgidim,
Böyük bir eldi.

ÇƏHRAYI, MAVİ GÜLLƏRİM

Mehrimi sizə salmışdım,
Sizlə baş-başa qalmışdım,
Çəhrayı, mavi güllərim.
İndi payız çatıbdı
Gündə bir yarpağınız
Saraldıqda, düşdükcə
Gündə bir ləçəyiniz
Soluxub-büzüşdükcə
Kədərım, qəmim artır,
Elə bil günəş batır,
 içimdə.
Sapı

Elə bil dünyada deyiləm.
Hərdən hisslərimin, duyğularımın
yuxusu gəlir.
Fikrimə ümidlərimin həmişəlik
susmaq qorxusu gəlir.
Siz xəzan qoxulu duman içində
Mən kövrək təlaşlı güman içində.
Payızın qarşısını almaq çətin,
çox çətin.
Bir yaşıl, həzin həsrətin
Xatirəsi nə qədər şirin,
nə qədər acı,
Payızı saxlamağın yoxdur əlacı,..
yoxdur
Solursunuz, günbə-gün
solursunuz
Solğun, sısqə ümid kimi.
Rüzgardan yellənən görkəminizi,
Göylərin rəngi kimi rənginizi
unutmayacağam,
Sizi--
çəhrayı, mavi güllərim,
İçimdə yaşadacağam.

DAMCILARIN MAHNISI (*"Qızlar bulağı"na*)

Qayadan q

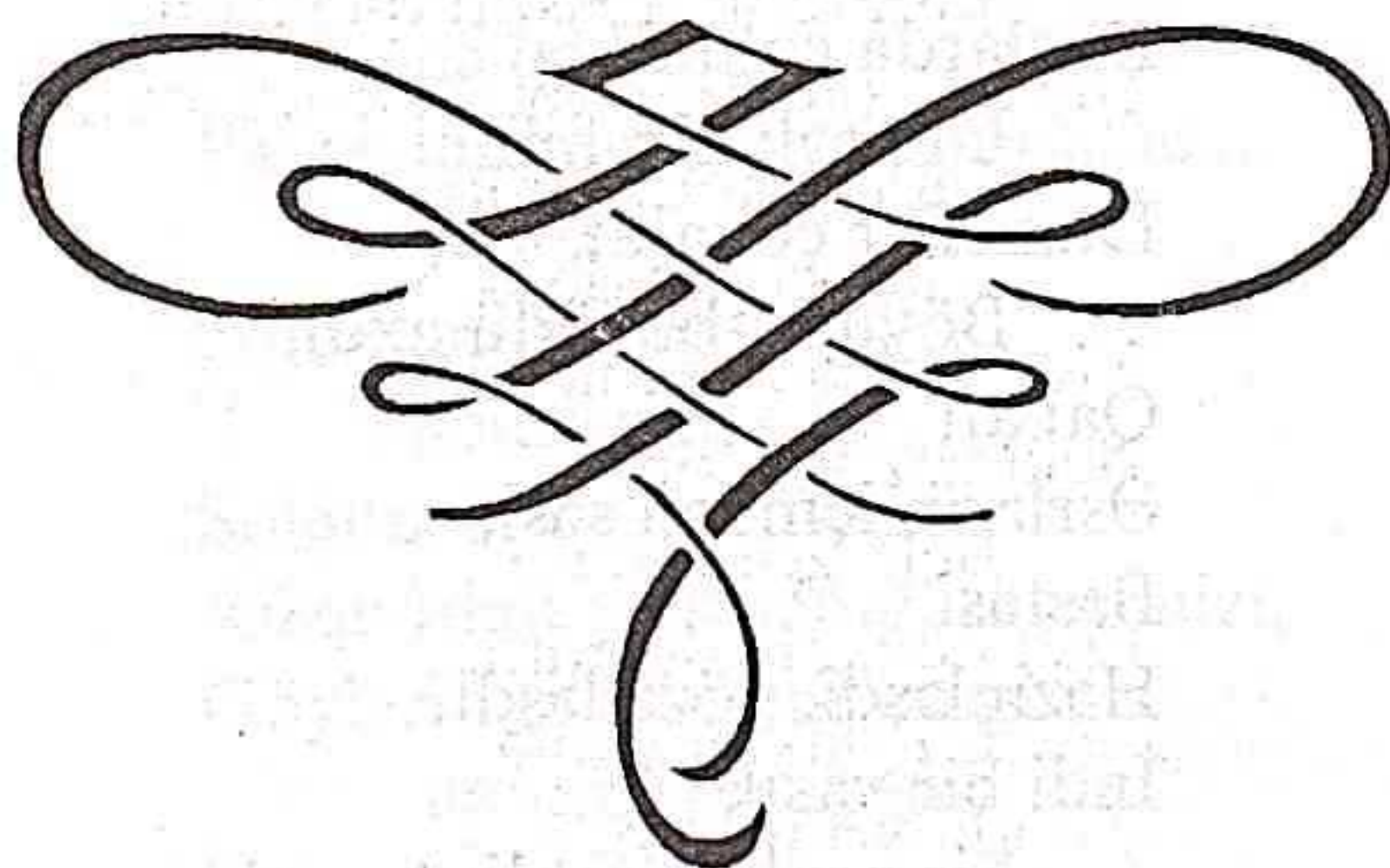
Qan kimi torpağa süzüldü
Damcılar düzüldü
damcıların dalıyca
Gurumb! Gurum-m-b!

Daş kimi səsləndilər,
Misra-misra bəstələndilər,
Daş əsrlərin qulağında.
Yerlərin yuxusu qaçdı.
Göylərin yuxusu qaçdı
Damcı-damcı minarələr,
məqbərələr salındı.

Daşlarda çalındı
Ulu şəhərin himni.
Damcılar çoxaldı,
Böyüdü-böyüdü axdı,

Qalxdı
Əsrlərin içindən səsi,
Bəstəsi
Həzinləşdi. gözəlləşdi.
İndi bir yaşıl,
bir canlı kasetdir

Qədim şəhərin qırağı.
Həzin "Qızlar bulağı",...
Əsrlərə danışa-danışa,
Yeni nəğmələr qoşa-qoşa
Oxuyur özünün
Qədim damcılar m

GETDİ

Biri yumdu gözünü,
Şam edərdi özünü.
Ürəyinin sözünü,
Deyə bilmədi getdi.

Cəllad idi bir nəfər,
Qan tökərdi hər səfər.
Döşünə birçə dəfə
Döyə bilmədi, getdi.

Bir qərib düşüb şərə,
Gəldi uzaq bir yerə.
Vətənə birçə kərə
Dəyə bilmədi, getdi.

Biri qırdı onunu,
Şah görürdü sonunu.
Aldığı şah donunu
Geyə bilmədi, getdi.

Pula həris bir harın,
Atdı insafın, arın.
Belə yığdığı varın
Yeyə bilmədi, getdi.

ARAZ AXIR

Əllər bağlı, qollar bağlı,
Ürək yara, sinə dağlı.
Bir atanın iki oğlu
Bir-birinə gəndən baxır.
Çünki burdan Araz axır.

Bir-birinə hay da vermir,
Bayram günü pay da vermir.
Quru sözlər fayda vermir...
Sözlərdən də matəm yağır.
Çünki burdan Araz axır.

Başı yüz min bəla çəkmiş,
Xalq meydanda demə təkmiş.
Sahillərə həsrət əkmiş...
Bir çinovnik orden taxır.
Çünki burdan Araz axır.

Belə yerdə donur qanda,
Can qalmayır daha canda.
Ölüb gedir belə anda,
Min bir arzu fağır-fağır.
Çünki burdan Araz axır.

BİRCƏ DƏFƏ ÇAĞIRSAN

Səni doğmalardan doğma bilirəm,
Kədərli qəlbinə sevinc ələrəm...
Keçilməz dağları keçib gələrəm
Əgər bircə dəfə çağırısan məni.

Sızlayan yarana məlhəm olaram
Sevgiyəm-qəlbinə axıb dolaram
Yanımda əbədi qonaq qalaram
Əgər bircə dəfə çağırısan məni.

Məşəl tək alışıb şölə saçaram.
Qüssədən, kədərdən uzaq qaçaram.
Eşqinlə ucalıb, göyə uçaram...
Əgər bircə dəfə çağırısan məni.

Zülmət gecələri nura bələrəm.
Çiçəklər üstünə şəbnəm çilərəm.
Ən ülvü arzuma çatıb, ölərə

